

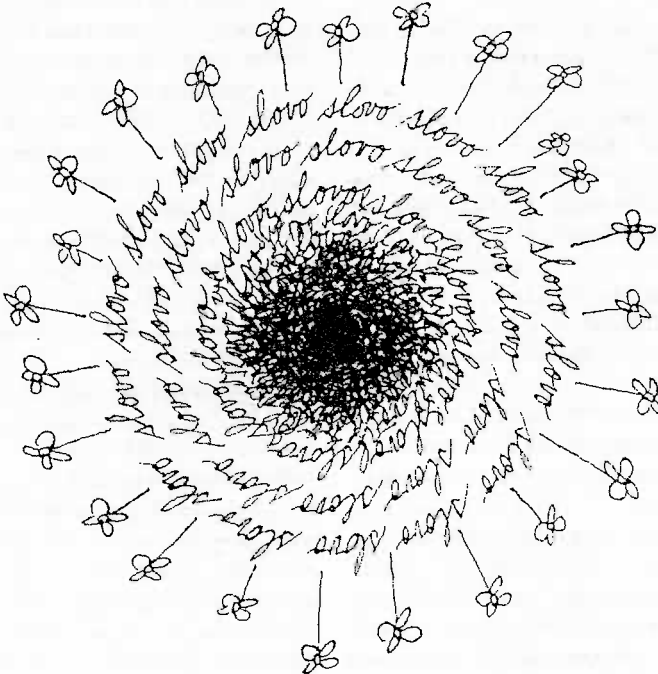
ZPRAVODAJ / 12

MM

SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ

Na počátku bylo Slovo,
to Slovo bylo u Boha,
to Slovo byl Bůh.
To bylo na počátku u Boha.
Všechno povstalo skrze ně
a bez něho nepovstalo nic, co jest.
A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.
Spatřili jsme jeho slávu,
slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn,
plný milosti a pravdy.

Jan 1,1-3.14

BIBLICKÝ ÚVODNÍK

Toto vám bude znamením: Naleznete dětátko v plenkách, položené do jeslí. *Lk 2,12*

Připomínáme si tento vánoční příběh každý rok znovu a děláme to rádi. Mnozí známe druhou kapitolu Lukášova evangelia téměř nazpaměť, tušíme, že bude v kostele čtena právě ona, a přesto ji chceme znovu a znovu v tento čas slýchat. Je nám vzácná. Nemáme ji zvládnutou. To, co slyšíme, není ani pro nás, plus minus dva tisíce let od té události, něčím samozřejmým. Neponechává nás v tom, co běžně žijeme, nekonejší nás lacině. Příběh o Ježíšově narození náš pohled pozvedává. V jakýchsi dvou krocích:

Jistě je nám ten příběh vzácný nejříve kvůli své atmosféře, kvůli teplu, které z něj sálá. Doba byla tehdy (kdy ne?) nepříznivá, nuzní byli vytlačováni na okraj společnosti, ale naše pozornost se při vypravování soustředí na „teplé hnízdečko“ v betlémské stáji. To, že jde o neútlunou stáj, vlastně ani nevímáme, a aspoň v myšlenkách se řadíme do zástupu těch, kdo přišli s Josefovou rodinou pobýt a povzbudit je. Nemůžeme nevnímat teplý dech přítomných, kteří se tady shromáždili v tichém úžasu a ve víře, která jen tuší. Možná si přitom vzpomene na Vánoce, jak jsme je prožívali v dětství. Treba k tomu nim i betlém pod vánočním stromečkem, který jsme si rádi prohlíželi. A skutečně se můžeme pohledem nebo vzpomínkou na nějaký betlém potěšit. Obraz Marie a Josefa nad malým Ježíšem nás poučí, jak je důležité, když lidí drží v lásce spolu. Bude jen

dobré, když se budeme podle nich snažit, aby o Vánocích vládl i v našich rodinách klid a mír. Už v tomto slyšíme z našeho vypravování velké povzbuzení.

Betlém však není jenom k našemu přihlížení, už vůbec ne k rozněznění. Kdybychom zůstali u toho, co lze tady vidět, mohli bychom si všimnout zjevné podobnosti betlémských jeslí s osvětimskými baráky, jihoamerickými slumy či sklepy Grozného. Toto všechno se nám asi z očí ztratit nemůže, když toužíme po vánočním evangeliu v naší době. A přece přese všechno toto slyšíme: betlémský obraz je odkazem, směrůvkou, „jen“ znamením. Náš pohled má odtud směřovat výše. Teplu betlémské stáje je živeno teplem odjinud. Světlo, které všechno prozáří a některé osvítlí, to přichází z nebe. Představuji si je ne jako světlo něžné, pastelové, které konejší a znejasní ostré hrany a rozporů. Spíše jako světlo ostré, které všechno prosvítí a ukáže hlubší pravdu věcí. Marie s Josefem by nás asi poučili především, že lidské teplo nestačí. Ani v nejlepších rodinách, ani v nejsrdečnějších společenstvích. Hrozí po čase skomírat, když bychom kolem svých rodin a hloučku souvěrců viděli stále jenom chlad a lhostejnost ostatních lidí. Když nezahledneme i širší horizont - Boží lásku, která chladný svět lidí objímá. Bůh se ke světu sklonil a jeho láska se jako světelný paprsek snaží prodat šerem naší životní otupělosti. Ten paprsek se v tuto chvíli jako v ohnisku soustředí v betlémských jeslích. On chce odtud rozehřát lidská srdce. Chce rozehřát i naše sborová společenství. Aby to nebyly jen jakési uzavřené buňky, které se povyšují nad těmi, kdo

už toho o významu Vánoc vědí jen málo, a slaví je konzumně. A nadto, abychom si falešně nestýskali a nestylizovali se do rolí chudáků, pokud máme ve skutečnosti stále rostoucí hmotný dostatek. Abychom nezatrpkli, že mnoho lidí už mezi nás nepřijde už ani o svátcích. Není to naše vřelost, kterou chceme sdílet. Nemusíme mít strach, že vyhasne, a proto ji nemusíme chránit v skrytu. Radostnou vánoční zvěst můžeme zvěstovat všem: „*Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.*”

Aleš Wraňa

Buď naše utěšení
v čase nebezpečném,
neb zlost se rozmnožila,
v lásce velmi stydnem;
pravda malé místo má
všude po všem světě,
ó dejž pomoc, Nejvyšší,
ať nezahyneme.

Evangelický zpěvník, 284, 5

K ZAMYŠLENÍ

MATOUŠ 1, 1-17

Dostal jsem nedávno otázku, zda byl Ježíš Kristus Žid. A pokud byl, proč křesťanství dělá kolem „regionálního“ Mesiáše a jeho „národně náboženských“ kořenů takový cirkus. (Omlouvám se za poněkud pejorativní formulaci.)

Otázku po židovství, či nežidovství Ježíše Krista ve vztahu k nám řeší po mém soudu dostatečně autor Matoušova evangelia hned v úvodu svého spisu.

První kapitola Matoušova evangelia je v prvním verši označena jako „lišina rodu Ježíše Krista“. Můžeme tyto dějiny vnímat jako historické zakotvení události Ježíše Krista, jako obraz souvislostí a vztahů, jež je možno vidět za jmény, do nichž je inkarnovaný Bůh vevázán. Je užitečné si tento seznam jmen znovu projít. Setkáme se zde s Abrahamem, který bývá dáván za příklad a pravzor poslušnosti a víry. Vedle pokorného Izáka vidíme úskočného Jákoba, který obelhal svého otce i bratra a byl nucen uprchnout před následky svého podvodu. Můžeme zde číst jméno Jákovova syna Judy, který v rozporu s tehdejšími zvyklostmi odmítá dát své snaše, kenaánce Tamar, dvojnásobné vdově po Judových synech, třetího syna, v obavě, aby nezemřel i on. Judovo rozhodnutí přinese jako důsledek nemanželského syna Fárese, další jméno v rodokmenu. Přes několik dalších postav se dostáváme ke jménům Bóaz a Obéd. Bóaz a Obéd jsou zde zmíněni i se svými matkami: kenaánkou nevěstkou Rachab a moábkou Rút. Po Obédovi následuje Isaj a po něm čteme velmi známé jméno: král David. Druhý a zřejmě nejznámější izraelský král je v Žalmu 11 představen také jako bezohledný zosnovatel zákeřné vraždy. Po Davidovi přichází na řadu jeho syn Šalamoun, panovník Izraele za jeho největšího rozmachu, velmi bohatý a velmi úspěšný. Šalamouna střídá na trůnu i v rodokmenu Roboám, král, za jehož vlády se stát rozpadne na dva samostatné útvary. V seznamu králů, který čteme v rodokmenu za jménem Roboamovým, rozhodně stojí za zmínku výrazná, vcelku v kladném světle představená postava krále

Ezechiáše. Ze spíše záporných postav je možno zmínit krále Manasese, o kterém více v 2. Paralipomenon 33 a deuterokanonické Manasesově modlitbě. Přes tato další jména se dostáváme v rodokmenu až k „Josefovi, muži Marie, ze které se narodil Ježíš, řečený Kristus“.

Při pokusu najít společného jmenovatele, který by se stal jakýmsi jednotícím prvkem tohoto zástupu jmen, budeme zřejmě neúspěšní.

Přesto, že rodokmen samozřejmě potvrzuje Ježíšův židovský původ, ne všichni zmínění byli židovské národnosti.

Přesto, že drtivá většina uvedených jmen jsou členové nějaké formy izraelské státnosti, ne všichni zmínění náleželi k židovskému státnímu útvaru.

Přesto, že téměř všechny osoby uvedené v seznamu jsou muži, zastoupeny jsou zde i čtyři ženy.

Přesto, že velká část postav je v bibli představována více či méně ve spíše kladném světle, u nemalé části je tomu naopak.

Asi jediný společný prvek naprosto všech osob, uvedených v rodokmenu, je v jejich společném zahrnutí právě v rodokmenu Ježíše Krista. Rodokmen Ježíše Krista, dějiny události Ježíše Krista jsou dějiny vcelku normálních lidských životů. Zahrnují osoby z nejrůznějších vrstev společnosti, napříč národnostmi a napříč pohlavími. Napříč mírou úspěšnosti, či neúspěšnosti, víry, či nevíry - až nevěry. A v poslušně věrném Abrahamovi, trpělivě pokorném Izákovi, úskočném a nakonec vítězně statečném Jákobovi, nesolidním Judovi, nemanželském dítěti Fáresovi, kenaánské nevěstce Rachab, mábce

Rút, bezohledném, vražedně prospěchářském a zároveň niterně zbožném Davidovi, bohatém a úspěšném Šalamounovi, neúspěšném Roboámovi, spíše kladném Ezechiášovi a spíše záporném Manasem se může poznat jako v zrcadle každý z nás, být v souvislostech své doby a svého života. Svým tolik podobným lidstvím jsme určitým způsobem součástí univerzálního, všechny zahrnujícího rodokmenu dějin události Ježíše Krista. V kenaánské nevěstce, v selhavším králi a dalších postavách uvedeného rodokmenu je do přediva souvislostí a vztahů, oprádkujících dějiny Ježíše Krista vpředeno i naše zcela dnešní a zcela konkrétní lidství.

Jan Vojvodík

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

SENIORŮ V „SOLA GRATIA“

Přihlásili jsme se na pobyt seniorů ve středisku vsetínského seniorátu naší církve „Sola Gratia“ v Bystřici pod Hostýnem na dobu od 23. 9. do 29.9. 2000.

Pobyt byl v krásném prostředí renovovaného učiliště na úpatí Hostýna na kraji lesa upraveného do formy anglického parku s téměř stoletými duby a buky. Za teplých slunečných dnů „babího léta“ byl z oken střediska překrásný pohled na celou oblast Záhoří až k pásmu hor mezi hradem Helfštýnem a Malíníkem v blízkosti Hranic na Moravě.

Organizace celého pobytu spočívala na bedrech sestry Evy Žárské ze Vsetína, která s nebývalou energií se starala o naše blaho tělesné. Duchovní záležitosti spočívaly na bratru em. seniorovi L. Klobásovi. Vždy ráno před

snídani byla krátká biblická úvaha a po večeri zpravidla zpěv písní nejen z církevního zpěvníku, ale i písní národních. Na elektrofonické varhany doprovázela velmi erudovaně náš zpěv sestra Kučerová. Účast na pobožnostech i zpěvu písní byla naprosto dobrovolná, nikdo nebyl k ničemu nucen.

Účastníků bylo asi čtyřicet z různých sborů Čech i Moravy a Slezska. Aniž jsme to nějak předem věděli, setkali jsme se tam se sestrami Knoppovou a Machovou z našeho sboru.

Každý den byl nějaký program, hned příští den v neděli odpoledne byl výlet autobusem na Hostýn, spojený s prohlídkou basiliky, křížové cesty a rozsáhlých valů keltského hradiska. Ve středu byl zájezd do Teplic nad Bečvou, vzdálených asi dvacet kilometrů. Jeskyně už byly zavřeny, avšak kdo chtěl udělal si výlet k nedaleké propasti, která je nejhlubší v naší republice, jejího dna však doposud nebylo dosaženo. Další dny pěší túrou bylo možné navštívit Chvalčov, přírodně nedalekou rázovitou valašskou vesničku Rusavu. Jinak kdo chtěl, prohlédl si přílehlé město Bystřici pod Hostýnem, kde je hřbitov s hrobkami držitelů místního panství hrabat Laudonů. Na hřbitově odpočívá i dr. Vlasta Fialová, známá výzkumem tvrže a bratrské tiskárny v Kralicích. Zázitky z tohoto pobytu i setkání už stanou naší trvalou památkou.

Pro případné zájemce o pobyt v tomto krásném prostředí připojuji kontaktní adresu:

Eva Žárská
Na plavisku 1641
755 01, Vsetín
tel.: 0657/ 615137

Kostruchovi

NOVÁ PODOBA ČASOPISU

Od ledna 2001 bychom chtěli trochu pozměnit podobu tohoto časopisu, např. tisknout texty větším písmem. Pokud byste měli vlastní návrhy, co změnit, napište nám a vhoďte své podněty do krabičky u vchodu do Třanovského sálu.

Také přemýšlíme, zda nezměnit název tohoto časopisu. Myslím, že označení „Zpravodaj“ není výstižné vzhledem k obsahu, a možná bychom vymysleli také něco méně formálního. Prosíme, napište nám svůj vlastní návrh, nebo mi oponujte a řekněte, že je název Zpravodaj vhodný, nebo napište, co si myslíte o mém návrhu: časopis by se mohl jmenovat OSEV (OStravský EVangelík).

A vůbec platí, připomínám i při této příležitosti, že můžete všichni psát do sborového časopisu hojněji. Nemáme žádnou cenzuru, snese se i kritika a pestrost žánrů.

FINANČNÍ DARY

Děkujeme všem, kdo pamatují na sbor i svými finančními dary. Chci opět připomenout způsob, jakými je možno peníze, nejčastěji asi salár (roční příspěvek člena sboru) předat sestře pokladní:

1) nejpraktičtější je, když příspěvek uhradíte **bezhotovostním převodem** na sborové bankovní konto (číslo je ve Zpravodaji na poslední straně dole). Mnozí takto na sbor pamatují i pravidelnými měsíčními převody.

2) peníze můžete kdykoliv v úředních hodinách přinést **do farní kanceláře** (případně se ptejte na kterékoliv církevní akci, zda je tam někdo schopný peníze převzít).

3) je rovněž stále možné, abyste pení-

ze poslali **poštovní poukázkou** na adresu sboru.

Ve sboru vám kromě stvrzenky na požádání vystavíme také **potvrzení o finančním daru**, je totiž zákonná možnost, abyste si částku odepsali z daně.

NOVÁ RUBRIKA

V tomto a v dalších šesti vydáních Zpravodaje bude několik řádků pro oživení a rozšíření znalostí anglického jazyka (pro ty, kdo umí), ale i několik nejn nutnějších konverzačních frází (pro ty, kdo neumí nic). Účastníci jednání partnerské konference, ale i hostitelé to budou potřebovat.

NAROZENINY

Význačnější narozeniny členů sboru

JAZYKOVÝ KOUTEK

(NEJEN) PRO ÚČASTNÍKY PARTNERSKÉ KONFERENCE.

The Gospel according to Mark begins with the statement that it is „the Good News about Jesus Christ, the Son of God.“ Jesus is pictured as a man of action and authority. His authority is seen in his teaching, in his power over demons, and in forgiving people’s sins. Jesus speaks of himself as the Son of Man, who came to give his life to set people free from sin.

The Preaching of John the Baptist.

Mark 1,1 The beginning of the gospel of Jesus Christ, the Son of God;

2 As it is written in the prophets, Behold, I send my messenger before thy face, which shall prepare thy way before thee.

3 The voice of one crying in the wilderness, Prepare ye the way of the Lord, make his paths straight.

4 John did baptize in the wilderness, and preach the baptism of repentance for the remission of sins.

5 And there went out unto him all the land of Judaea, and they of Jerusalem, and were all baptized of him in the river of Jordan, confessing their sins.

6 And John was clothed with camel’s hair, and with a girdle of a skin about his loins; and he did eat locusts and wild honey;

7 And preached, saying, There cometh one mightier than I after me, the latchet of whose shoes I am not worthy to stoop down and unloose.

8 I indeed have baptized you with water: but he shall baptize you with the Holy Ghost.

ORIENTAČNÍ ROZVRH PERIKOP NA CÍRKEVNÍ ROK 2000-2001

3. prosince	1. adventní	L 21,25-36
10. prosince	2. adventní	L 3,1-6
17. prosince	3. adventní	L 3,7-18
24. prosince	4. adventní	L 1,39-45
	Štědrý večer	L 2,1-20 +
25. prosince	1. sv. vánoční	J 1,1-14
26. prosince	2. sv. vánoční	
31. prosince	Konec roku	
1. ledna	Nový rok	Mt 25,31-46
7. ledna	Zjevení Páně	Mt 2,1-12
14. ledna		J 2,1-11
21. ledna		L 4,14-21
28. ledna		L 4,21-30
4. února		L 5,1-11
11. února		L 6,17-26
18. února		L 6,27-38
25. února		L 6,39-49
4. března	1. postní	L 4,1-13
11. března	2. postní	L 13,31-35
18. března	3. postní	L 13,1-9
25. března	4. postní	L 15,1-3.11b-32
1. dubna	5. postní	L 12,1-8
8. dubna	Květná	L 19,28-40
15. dubna	Vzkříšení Páně	L 24,1-12
22. dubna	Pondělí velikonoční	L 24,13-49
22. dubna	2. velikonoční	J 20,19-31
29. dubna	3. velikonoční	J 21,1-9
6. května	4. velikonoční	J 10,22-30
13. května	5. velikonoční	J 13,31-35
20. května	6. velikonoční	J 14,23-29
24. května	Nanebevstoupení	L 24,44-53
27. května	7. velikonoční	J 17,20-26
3. června	Svatodušní	J 14,8-17
10. června	Svaté Trojice	J 16,12-15
17. června		L 7,36-8,3
24. června		L 8,26-39
1. července		L 9,51-62
8. července		L 10,1-11.16-20
15. července		L 10,25-37
22. července		L 10,38-42
29. července		L 11,1-13
5. srpna		L 12,13-21
12. srpna		L 12,32-40
19. srpna		L 12,49-56
26. srpna		L 13,10-17
2. září		L 14,17-14
9. září		L 14,25-33
16. září		L 15,1-10
23. září		L 16,1-13
30. září		L 16,19-31
7. října		L 17,5-10
14. října		L 17,11-19
21. října		L 18,1-8
28. října		L 18,9-14
4. listopadu		L 19,1-10
11. listopadu		L 20,27-38
18. listopadu		L 21,5-19
25. listopadu	Krista Krále	L 23,33-43

PROGRAM NA MĚSÍC PROSINEC 2000

PRAVIDELNÁ SHROMÁŽDĚNÍ

KAŽDÝ TÝDEN:

Bohoslužby - neděle v 8.30 hod. (po dobu oprav kostela v sále Třanovské-ho)

Nedělní škola pro děti (od 1 do 14 let) - souběžně s nedělními bohoslužbami. Každou první neděli v měsíci se děti (mimo nejmenších od 1 do 6 let) účastní bohoslužeb.

Konfirmační příprava - čtvrtek v 16 hod.

Zkouška pěveckého sboru - obvykle v neděli po bohoslužbách v 10 hod.

Večer nad Bibli - středa v 17 hod.

Středoškolská mládež - pátek v 17 hod. (na faře na Karpatské ulici).

Starší mládež - úterý v 18 hod.

OSTATNÍ:

Schůzka dorostu - co dva týdny v sobotu v 10 hod.

Setkání střední generace - obvykle poslední pátek v měsíci 19.30 hod.

Setkání seniorů - obvykle poslední čtvrtek v měsíci v 17 hod.

Nešpory - obvykle třetí neděli v měsíci v 15 hod.

Schůze staršovstva - obvykle druhou středu v měsíci v 18.15 hod.

Setkání maminek s dětmi - obvykle první úterý v měsíci v 16 hod. (na faře na Karpatské ulici)

AKTUÁLNÍ PROGRAM

Všechny bohoslužby se konají v Třanovského sále, Husovo nám. 3 - kostel prochází 2. etapou rekonstrukce, která bude ukončena po vánocích).

3. prosince - 1. neděle adventní 8.30 hod. - bohoslužby s večeří Páně

6. prosince - adventní bohoslužby 17 hod. - text: Mal 3,1-5, vedou bratři Vojvodík a Pír

10. prosince - 2. neděle adventní 8.30 hod.

13. prosince - adventní bohoslužby 17 hod. - text: Mal 3,13-18, vede bratr farář Hána

17. prosince - 3. neděle adventní 8.30 a 10.30 hod. - bohoslužby s vánoční hrou dětí a mládeže - především k druhému provedení je možno pozvat příbuzné a známé

20. prosince - adventní bohoslužby - 17 hod. - text: Mal 3,19-24, vede bratr Novotný

24. prosince - 4. neděle adventní 8.30 hod.

16 hod. - štědrovečerní bohoslužba

25. prosince - Boží hod vánoční

8.30 hod. - bohoslužby s večeří Páně

26. prosince - 2. svátek vánoční 8.30 hod. - ekumenické bohoslužby - spolu se Slezskou církví evangelickou a.v.

31. prosince - Starý rok 8.30 hod.

1. ledna - Nový rok

8.30 hod. - bohoslužby s večeří Páně

Ve vánočním období (ovšem nejen v něm) kazatelé rádi poslouží svatou večeří Páně v rodinách. Je to možnost zvláště pro ty, kdo nemohou přijít do sboru. Pokud budete mít zájem, domluvte se na tel. 612 29 43.

FARÁŘ SBORU:

Ing. Aleš Wrana, Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava, tel. 069/612 29 43

SBOROVÝ JÁHEN:

Roman Mazur, Karpatská 40, 700 30 O-Zábřeh, tel. 069/35 30 24

KURÁTOR SBORU:

Ing. Tomáš Jelínek, Francouzská 1103, 708 00 O-Poruba, tel. 069/692 37 28

BANKOVNÍ SPOJENÍ:

Běžný účet: 1644329359/0800

DARÝ NA OPRAVU KOSTELA:

41325-012/2700

E-MAIL:

cce.ostrava@volny.cz

INTERNET:

www.volny.cz/cce.ostrava

ZPRAVODAJ /11

SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE
EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ,
BYL VYDÁN V PROSINCI 2000